

е само праздна слава. Ще да тропне часъ, и то кога-то са не надѣешъ, и, твое-то толкогодишно печеленъе ще да са растопи и твое-то състоаніе ще да са превърне. Но знай, чи има една всемоцна десница, която управла съ съдбы-те человекѣски! За неѣня-тъя всесилнѣя могуцнѣсть (мошь) знае и сами-атъ найсилнѣй царь и осконитель. Истина, да цели народи са боатъ отъ него и теператъ; но и той трепери и страши са отъ гнѣвъ-атъ и казни-те на Оногова, кой-то е и надъ звѣзды-те и надъ слънце-то и надъ мѣсець-атъ; кой-то съ небразумителенъ за насъ начинъ ръководи съ съдбѣ-тъя каккото на найсилнѣй-атъ земски владѣтель, така и на наймалкѣй-атъ неговъ подданикъ! — Истина, чи лекомысленъ человекъ секи день за Бога заборавла, — но Богъ зато пакъ живѣе и дѣлае! Истина е, чи ще зломѣдрецъ-атъ на Бога грѣшкѣ да намѣри и нѣкаквѣ хулни рѣчь за Него да рече, какъ то: чи Той са не грижи за насъ нити са пакъ старав; но Богъ е пакъ живъ и стара са отечески и за сами-атъ томъ Зломѣдрецъ.

Много е високо и честно дѣло-то Божіе отъ мысли-те и мѣдрованіа-та человекѣски! За ради това недѣй са надѣа много на человекѣскѣ-тъя рѣчь и помощь, защо щешъ съ нежъ заедно да пропаднешъ, но придръжавай са и надѣй са на Бога. Само са за Него ако дръжъ, пакъ нещешъ да пропаднешъ. Колко пѣти сме имали приликѣ да са освѣдочимъ, какъ са найдоврѣ смисленни-те предпріятіа, найзрели-те размышленіа человекѣски, така да речемъ като вѣтаръ изчезли; колко пѣти сме са увѣрили, чи е наше-то смислено сѣденъе, кое сме нѣа за не-